

[Ole Espersen.]

lige skitser, og det er aftalt, at regeringen inden udgangen af denne måned skal komme med et lovforslag efter behandling i markedsudvalget.

Det er jo klart, at ethvert parti og enhver, der er medlem af dette folketing, har retten til at fremsætte et forslag, og denne ret forudsætter man bliver brugt, hvis regeringen ikke ønsker at komme med forslag, eller hvis regeringen kommer med forslag, der slet ikke svarer til det, man selv havde tænkt sig, eller sinker en sags behandling. Det er der overhovedet ikke tale om her. Her foreligger der det, at Danmark formentlig som det første af nogen af de 9 europæiske lande vil komme med forslag i folketinget om realisering af det direkte valg. Ikke desto mindre fremsættes dette forslag fra fremskridtspartiets side, og det kan kun ses som udtryk for et ønske om at forsinke og bureaukratisere arbejdet her, gøre det, der foregår, mere uoverskueligt.

Retten til at fremsætte lovforslag fra privat side indbefatter også retten til at misbruge denne mulighed, og der er noget, der tyder på, at man ser sine største muligheder for at komme igennem med sin politik ved at misbruge de muligheder, som vores regler her i folketinget giver.

Det andet område, hvor dette lovforslag er et angreb på vort demokratis funktionsmuligheder, vedrører selve indholdet. Indenrigsministeren har allerede fremhævet, at der bliver tale om helt uoverskuelige vanskeligheder. Der bliver tale om stemmesedler, som man kan forestille sig får en størrelse som en telefonbog. Der bliver tale om enorme vanskeligheder med at sørge for, at de, der stiller op som kandidater, får ensartet lejlighed til i fjernsyn og radio at komme frem med deres synspunkter. Det går man meget let hen over i forslagens bemærkninger. Man siger bare, at statens radio og statens fjernsyn må finde ud af at give retten til en 20-30 kandidater ud af måske 3.000-4.000.

Indholdet i sig selv vil betyde, at det valg, der skal være, ikke kan foregå på en rimelig måde. Ikke desto mindre har man fra fremskridtspartiets side pakket sit forslag ind i mange smukke ord om demokrati. Man taler om, at der ikke må være uacceptable indskrænkninger i den demokratiske frihed i et hjertespørgsmål for folkestyret som, at alle må

have adgang til at fremstille sig til vælgernes domsafgørelse. Ja vel, det er smukke ord, men de skjuler et angreb på demokratiet, og derfor må socialdemokratiet naturligvis afvise dette forslag.

Christophersen (V):

Forslaget her er fremsat i et mærkelig forpustet tempo. Som hr. Ole Espersen og indenrigsministeren har gjort opmærksom på, har regeringen jo forpligtet sig til og er forpligtet af en dagsorden til at fremlægge et forslag til en EF-valglov, samtidig med at konventionen om EF-valget skal behandles i folketinget. Jeg går ud fra som en selvfølge, at regeringen vil respektere denne aftale, og jeg går ud fra, at vi meget snart ser et forslag fra regeringen.

Jeg synes ærlig talt, at det på denne baggrund havde været naturligt, hvis forslagsstillerne havde afventet dette, så vi kunne have drøftet også dette forslag i den sammenhæng, hvor det hører hjemme. Sådant skulle det altså ikke være, og jeg skal derfor sige et par ord om dette lovforslag, som er fremsat af fremskridtspartiet.

Jeg skal først sige noget om et par ting, som vi kan være enig med forslagsstillerne i. Vi kan være enig med dem i, at vi ikke skal have noget obligatorisk dobbeltmandat. Vi kan også være enig med dem i, at man bør have en fælles valgdag eller i hvert fald et valgtidspunkt, der ligger inden for denne lille EF-valguge, som man efterhånden er begyndt at operere med. Men så har jeg heller ikke meget mere positivt at sige om forslaget.

Derefter kommer vi til alle de negative ting. Her vil jeg først gerne sige lidt om stemmeretten, altså valgretten. Jeg har ligesom indenrigsministeren konstateret, at det er yderst beskedne krav, der stilles. Man skal være 20 år, man skal i 14 dage inden valget have haft fast bopæl i Danmark, og så må man ikke have valgret til EF-valget i et eller flere af EFs andre medlemslande. Det vil jo sige, at en japaner eller en mand fra Sydamerika eller en kvinde fra Sverige kan rejse hertil og bo her en 14 dages tid op til valget og lade sig indregistrere, tage fast bopæl i Danmark og dermed deltage i EF-valget. Det er jo en langt mere liberal praksis, det er et langt mere beskedent krav til, hvad der skal til for at kunne stemme, end vi benytter, når det drejer sig om de natio-